

Τα κείμενα αυτά είναι γνωστά με διάφορα ονόματα και ποικίλους τίτλους, αλλά μόνο τα κείμενα, που περιέχουν το λόγο του Ιησού Χριστού ονομάστηκαν από μιάς αρχής «Ευαγγέλιο», «καλή είδηση»!

Και τούτο δεν είναι καθόλου τυχαίο! Ο λόγος του Χριστού δεν περιέχει κατάλογο απαιτήσεων του Θεού από τον άνθρωπο, αλλά σειρά δωρεών του Θεού προς τον άνθρωπο....

Κορωνίδα των δωρεών και λυδία λίθος για την έλευση της Βασιλείας του Θεού εντός μας και επί της γης είναι η πρωτάκουστη και συχνά δυσερμήνευτη εντολή της αγάπης.

Θα έλεγε, βέβαια, κανείς ότι παρόμοια εντολή δεν είναι άγνωστη στις άλλες θρησκείες, ούτε καν στην αρχαία Ελληνική. Και δεν θα είχε άδικο...

Υπάρχει, όμως, και μια βασική, ειδοποιός διαφορά: Στην αρχαιοελληνική σκέψη κυριαρχούσε το «να αγαπάς τους φίλους και να μισείς τους εχθρούς σου».

Στην Εβραϊκή θρησκεία επικρατούσε και επικρατεί το «οδόντα αντί οδόντος».

Η Σωκρατική σκέψη ανέβηκε ένα ακόμη ηθικό αναβαθμό, με την πρόταση «να μην ανταποδίδεις το κακό»....

Αλλά, η πρωτοτυπία και μοναδικότητα του Χριστιανισμού δεν βρίσκεται στην απλή, ανώδυνη, αδάπανη και εύκολη αγάπη προς «τον δικό σου», το φίλο σου, τον ομοϊδεάτη σου...

Βρίσκεται στην ανήκουστη αντίληψη της αγάπης προς τον εχθρό!.....

«Εγώ σας λέω να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευλογείτε όσους σας καταριώνται, να ευεργετείτε όσους σας μισούν, να ευεργετείτε όσους σας καταδιώκουν, για να γίνετε παιδιά του Πατέρα σας, που βρίσκεται στους ουρανούς. Αυτός ανατέλλει τον ήλιο του και για τους κακούς και για τους καλούς και βρέχει και για τους δίκαιους και για τους άδικους»!

Πρωτόγνωρο και πρωτοφανές στη ριζοσπαστικότητά του κήρυγμα, κριτήριο και λυδία λίθος της πίστης και της χριστιανοσύνης του καθενός μας, αληθινό μαρτύριο και μαρτυρία....

Είναι μαρτύριο να ξεπεράσει κανείς τον εαυτό του, τις επιθυμίες, τα πάθη και τα συμφέροντά του, τη «φυσική» και ενστικτώδη τάση για άμυνα, αυτοσυντήρηση και ανταπόδοση, να υπερβεί τα ανθρώπινα μέτρα και να αγαπήσει, λόγους και έργους, τον εχθρό του, αυτόν που τον πίκρανε, τον αδίκησε, τον πόνεσε, τον εκμεταλλεύτηκε...

Χρειάζεται μεγάλη δύναμη και μεγαλείο ψυχής, άσκηση συνεχής και αγώνας διαρκής για να μπορέσει κανείς να γίνει παιδί του επουράνιου Πατέρα, αληθινός και

συνειδητός Χριστιανός.

Γι' αυτό, όσο τολμηρό και να φαίνεται «ου πας ο λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εισελεύσεται εις την Βασιλείαν των Ουρανών, αλλ' ο ποιών το θέλημα του Πατρός μου, του εν Ουρανοίς»!

Όσες μετάνοιες, προσευχές, γονυκλισίες και να κάνουμε, όσο κι' αν εμμένουμε στην Ορθοδοξία, αν δεν τα συνδυάσουμε με την ορθοπραξία, τότε, κατά πώς λέει και ο Απόστολος Παύλος, δεν είμαστε παρά κύμβαλα αλαλάζοντα... Τυπικοί και όχι ουσιαστικοί Χριστιανοί, και μάλιστα Ορθόδοξοι!

Η προς τους εχθρούς αγάπη είναι το μαρτύριο και η μαρτυρία του σωστού Χριστιανού, το ανεπανάληπτο δώρο προς τον άνθρωπο του Θεού που είναι αγάπη, αγάπη δημιουργική και θυσιαστική.

Του Θεού που δημιούργησε το σύμπαν σε μια έκρηξη αγάπης, το συντηρεί με μια συνεχή έκφραση αγάπης, το σώζει και το ανακαινίζει με μια θυσία αγάπης, που μια φορά προσφέρθηκε στο Γολγοθά, αλλά επεκτείνεται στο παρελθόν και προεκτείνεται στο μέλλον!

«Απ' αυτό θα καταλάβουν οι άνθρωποι ότι είστε φίλοι μου, αν έχετε αγάπη», υπογράμμισε ο Ιησούς λίγο πριν το Σταυρό!

Απ' αυτό, από την ανήκουστη προς τους εχθρούς μας, τους ξένους και τους διαφορετικούς αγάπη, καλούμαστε οι Χριστιανοί να δώσουμε τη μαρτυρία μας στο σύγχρονο διχασμένο και αλλοτριωμένο κόσμο, που έχει χορτάσει από δύναμη και υλικά αγαθά, αλλά για αγάπη διψά...

Δύσκολο, αλλ' όχι ακατόρθωτο!

Επίτευγμα λίγων, σίγουρα!

Αλλά ποτέ δεν έκρινε την πορεία της ανθρωπότητας η ποσότητα, το πλήθος, η ισχύς.

Πάντα οι λίγοι ανοίγουν νέους δρόμους στη ζωή....

Αν, όμως, ο καθένας μας κάνει την υπέρβασή του και απελευθερωθεί από τα δεσμά του μίσους, της εμπάθειας, της εκδικητικότητας και της ανταπόδοσης, αν «μαρτυρήσει» για το Χριστό, τότε είναι σίγουρο ότι μια νέα εποχή θα ανατείλει!

Στον αρχαίο παρακμασμένο κόσμο έδωσε νέα πνοή η θυσία της ζωής των μαρτύρων...

Στο σύγχρονο παραπαίοντα και αποπροσανατολισμένο κόσμο τη νέα πνοή θά δώσει η θυσία όχι της ζωής μας, αλλά του εγωισμού και των παθών μας!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄